

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Obrada uvoznog posla". Rad ima 22 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobjate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

NAZIV ZADATKA

OBRADA UVOZNOG POSLA

1.1 Pojam i vrste uvoza

Uvoz znači kupnju robe i usluga u inozemstvu i plaćanje uvezene robe ili obavljene usluge inozemnim proizvođačima, odnosno davateljima usluga.

Uvozom se osigurava nabava robe ili usluga koje se ne proizvode, odnosno ne mogu se osigurati u okviru nacionalne privrede. Uvoz omogućuje i nabavu neke robe ili usluge po jeftinijoj cijeni od one po kojoj bi se takva roba ili usluga mogla nabaviti na domaćem tržištu.

1.2 Tehnika izvršenja uvoznog posla

Tehnika izvršenja svakog uvoznog posla sastoji se od pripremne faze, u kojoj se domaći uvoznik s inozemnim dobavljačem dogovara o svim komercijalno- financijskim i tehničko- tehnološkim uvjetima kupnje i plaćanja, operativnog izvršenja uvoznog posla (preuzimanje ugovorene robe i financijska likvidacija uvoznog posla) i zaključnih radnji koje se sastoje od obračuna sa sudionicima u poslu, evidentiranja i arhiviranja uvozne dokumentacije.

2. Utvrđivanje carinske osnovice kod uvoza

Vrijednost robe koja predstavlja carinsku osnovicu čini osnovicu za obračun uvoznog carinskog duga.

Prema CZ-u, umjesto izraza carinska osnovica uveden je izraz "carinska vrijednost robe", ali se u propisima koji se odnose na postupak popunjavanja JCD-a rabi izraz "osnovica" pa ćemo i u nastavku ovoga članka izraz carinska vrijednost robe uvjetno nazivati carinska osnovica.

Postupak utvrđivanja carinske osnovice uređen je člankom 29.- 48. CZ-a, čl. 66. – 92. Uredbe te Pravilnikom.

Carinska osnovica je transakcijska vrijednost, a to je ugovorena stvarno plaćena ili plativa cijena za robu koja se prodaje u Hrvatsku. Ova transakcijska vrijednost treba biti usklađena prema odredbama članka 38. CZ-a, a to konkretno znači da na cijenu koja je stvarno plaćena ili koju treba platiti treba

dodati stavke koje snosi kupac, a nisu uključene u stvarno plaćenu cijenu ili cijenu koju treba platiti za uvezenu robu. Iako ova odredba o definiciji transakcijske vrijednosti (čl. 31. CZ-a) uvjetuje usklađenost prema odredbama čl. 38. CZ-a ili drugim riječima govori o dodatnim stavkama koje ulaze u carinsku osnovicu, valja istaći da isto treba voditi računa o tome da osim dodatnih stavaka koje ulaze u carinsku osnovicu postoje i odbitne stavke koje neće biti uključene u carinsku osnovicu pod uvjetom da su odvojene od stvarno plaćene cijene ili cijene koju treba platiti (čl. 39. CZ-a).

2.1. Dodatne stavke koje se uračunavaju u carinsku osnovicu

U dodatne stavke koje se uračunavaju u carinsku osnovicu, do iznosa do kojeg ih snosi kupac, a nisu uključene u stvarno plaćenu cijenu ili cijenu koju treba platiti za uvezenu robu spadaju:

1. provizije i naknade posrednika, o s i m kupovne provizije;

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com